

Даниял кітабы — жүз сексен үшінші бөлімі

Мәңгілік Негіз: Пайғамбарлық тарихтағы Мәсіх және сенушінің сенімі

Jeff Pippenger

2024-04-13

Петір мойындаған «ақиқат — сенушінің сенімінің негізі. Бұл — Мәсіхтің Өзі мәңгілік өмір деп жариялаған нәрсе». Сол «ақиқат» Мәсіхтің екі қырын айқындады. Біріншісі — Мәсіх пайғамбарлық тарихтың бір бөлігі екендігі. Пайғамбарлық тарихтың оқиғаларын бейнелейтін межелік белгілер Мәсіхтің Өзін бейнелейді. Оның сол оқиғалармен байланысы пайғамбарлық межелік белгілердің қасиеттілігін айқындайды және Уайт ханымның межелік белгілерді сақтауымыз керек деп соншалық жиі айтуының қисынын көрсетеді, өйткені ол межелік белгілер Иса Мәсіхті бейнелейді. Мәсіхтің уақытында сыналуды тақырыбын бейнелеген межелік белгі Оның шомылдыру рәсімі болды, әрі ол қасиетті реформалық желілердегі өзге оқиғалармен сәйкес келді; бұл оқиғалар Құдайлық нышанның төмен түсуімен ерекшеленеді.

Мұсаның реформалық желісінде Жаратушының жаратылыспен қосылуының нышаны болған жанып тұрған бұтаға Құдайлық түсіп, сонда тұрақтады. Жетпіс жылдың соңындағы реформалық желіде Михаил бірінші жарлықты алға бастыру үшін Кірге күш беру мақсатымен түсті, әрі сол уақытта Даниял Мәсіхтің бейнесіне өзгертілді. Мәсіхтің реформалық желісінде Киелі Рух Құдай Ұлын майлау үшін көгершін бейнесінде түсті, бұл — Құдайлықтың адамзатпен қосылуының нышаны. Миллершілдер тарихында 1840 жылдың 11 тамызында түскен періште «Иса Мәсіхтің Өзінен кем тұлға емес» еді; Ол желінуге тиіс кішкене кітаппен бірге түсті, әрі Өзі сол кішкене кітап еді. Сол жерде Ол Құдайлық пен адамзаттың қосылуы Көктен түскен Нанның тәні мен қанын жеу және ішу арқылы жүзеге асатынын көрсетті.

Қасиетті тарих қасиетті, өйткені ол Мәсіхтің қатысуымен көрініс табады. Болашақ оқиғаларды айқындайтын Құдай Сөзінің алдын ала айтулары — Иса Мәсіхтің Өзі, өйткені Ол — «Сөз». Сол алдын ала айтулар тарихта орындалғанда, бұл оқиғалар Оның сөзінің орындалуын білдіреді, ал Оның Сөзі — Ақиқат. Алдын ала айтуды баяндайтын — Оның Сөзі, ал оқиға келгенде орындалатын да — Оның Сөзі; сондықтан бастауында да, соңында да — Иса Мәсіх, өйткені Ол — Альфа мен Омега. Сондықтан Петір Исаның Мәсіх әрі тірі Құдайдың Ұлы екенін жариялаған кезде, ол Иса Мәсіх болған бір белгіні және соңғы күндерде өзінің кемел орындалуына жететін бір белгіні айқындап тұрды. 2001 жылғы 11 қыркүйек Мәсіхтің кемел орындалуы болды.

2001 жылғы 11 қыркүйектегі пайғамбарлық орындалуды теріске шығару — тірі Құдайдың Ұлы Мәсіхті теріске шығару деген сөз. Петір білдірген сол ақиқат «сенушінің сенімінің іргетасы» болды, әрі 2001 жылғы 11 қыркүйекте Мәсіх ақырғы күндердегі халқына Еремияның «ежелгі соқпақтарына» қайта оралуға жол бастады; олар бірінші және үшінші періштелердің хабарлары қозғалысының «іргетастарын» бейнелейді. Петір төрт желді төрт

періште тежеп тұрған кезеңде мөрленетін жүз қырық төрт мыңды бейнелейді. Мөрлеу уақыты — 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталып, жуық арада келетін жексенбілік заңмен аяқталатын нақты пайғамбарлық кезең. Иса әрдайым бір нәрсенің соңын сол нәрсенің басталуымен бейнелейді.

Мөрлену уақытының басында Аян он сегіздің періштесі шомылдыру рәсімі кезіндегідей Киелі Рух түскендей болып түсті, әрі сол періште “Иса Мәсіхтің Өзінен кем тұлға емес еді”, өйткені Миллериттер тарихында жерді Өзінің ұлылығымен нұрландыру үшін түскен періште де “Иса Мәсіхтің Өзінен кем тұлға емес еді”. Жуықта келе жатқан жексенбілік заң кезінде “Иса Мәсіхтің Өзінен кем тұлға емес” тағы да түсіп, Аян он сегіздегі екі хабардың екіншісін ұсынады, өйткені Ол Өзге отарын Бабылдан шақырып шығарады. Мөрлену уақыты кезеңінің ортасында бір періште түсті, дәл сол сияқты Миллериттер қозғалысының алғашқы түңілуі кезінде, 1844 жылғы 19 сәуірде, екінші періште түскен болатын.

Сол екінші періштенің келуі мен үшінші періштенің 1844 жылғы 22 қазанда келуінің аралығында, Түн ортасындағы айқай хабары жеткен кезде, екінші періштеге күш қосу үшін көптеген періштелер жіберілді. Осы періштелердің Миллериттер тарихында келген кезеңі туралы айта отырып, Уайт ханым бізге бұл хабарларды қабылдамай қойғандардың Мәсіхті яһудилер Мәсіхті айқышқа шегелегеніндей анық түрде айқышқа шегелегенін хабарлайды.

«Яһудилер Исаны айқышқа шегелегені сияқты, атаулы шіркеулер де осы хабарларды айқышқа шегеледі; сондықтан олар аса қасиетті орынға апаратын жол туралы ешбір білімге ие емес, әрі ондағы Исаның шапағаты оларға пайда әкеле алмайды». Early Writings, 261.

Періштелер бейнелейтін хабарлар қабылданбаған кезде, олар Мәсіхтің айқышқа шегеленуін білдіреді, өйткені Ол сол хабарлардың Өзі әрі олардың тарихи орындалуы болып табылады. 2020 жылғы 18 шілдеде «Иса Мәсіхтен кем емес Тұлға» төмен түсіп, алғашқы түңілуді және кідіріс уақытының басталуын белгіледі. Көшелерде өлтірілген Оның соңғы күндердегі халқының өлі, құрғақ сүйектері адамдарды қайтадан өмірге әкеле алатын жалғыз дауысты есту арқылы оятылуы тиіс еді.

Расында, расында, сендерге айтамын: өлілер Құдай Ұлының даусын еститін уақыт келе жатыр, тіпті қазірдің өзінде келді; естігендер өмір сүреді. Өйткені Әкенің Өзіне тән өмірі болғанындай, Ол Ұлға да Өзіне тән өмірге ие болуды берді; әрі Оған үкім шығаруға билік берді, өйткені Ол — Адам Ұлы. Бұған таңданбаңдар, себебі қабірлерде жатқандардың бәрі Оның даусын еститін уақыт келе жатыр; сонда олар сыртқа шығады: игілік істегендер — өмірдің қайта тірілуіне, ал зұлымдық істегендер — айыпталудың қайта тірілуіне. Жохан 5:25–29.

2023 жылдың шілдесінде Оның даусы өлі, құраған сүйектерді өмірге шақырды, содан кейін Альфа мен Омега мөрлеу уақытының басталуын қайтадан қайталады, өйткені 2023 жылдың шілдесі мөрлеу уақытының аяқталу кезеңін белгілейді. Сонда Оның халқы тағы да Еремияның ежелгі жолдарына, Миллериттер тарихының негіздеріне кері шақырылды. Миллериттер бастамасы мен аяқталуының іргелі хабары Миллериттер тарихының алғашқы

әрі соңғы хабарлары болды, бұл — Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» еді.

2023 жылғы шілдеде Құдайдың соңғы күндегі халқына тағы да кішкентай кітапты алып, оны жеу бұйырылды. Олар кішкентай кітапты жеген кезде, кейін олар Аян кітабының тоғызыншы тарауындағы үшінші Қасіреттің хабарын (шығыстан келетін хабарларды) және Даниял кітабының он бірінші тарауындағы хабарды (солтүстіктен келетін хабарларды) мойындай ма, жоқ па — соны анықтау үшін сыналады. Бұл сынақ үдерісі оларды Даниял кітабының он бірінші тарауындағы он үшінші–он бесінші аяттарға алып барады; бұл — Паний шайқасы, яғни Қайсария Філіпі, әрі бұл — Түн ортасындағы айқайдың хабары, онда Оның үнін естіген екі топ айқын көрінеді: бір тобы — «жақсылық істегендер өмірдің қайта тірілуіне; ал жамандық істегендер сотталу үшін қайта тірілуге».

Жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытында үш дауыс бар, және олардың бәрі де «Иса Мәсіхтен кем емес Тұлғаның дауысы». Аян кітабының он сегізінші тарауындағы бірінші дауыс Нью-Йорк қаласының зәулім ғимараттары Құдайдың бір ғана жанасуымен құлатылған кезде естілді. Екінші дауыс — өлілерді қабірлерінен шақырып шығаратын бас періште Михаилдың дауысы. Үшінші дауыс — Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыс; ол Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісі» сағатында Оның өзге отарын Бабылдан шақырып шығарады. Петірдің Қайсария Філіппідегі мойындауының кемел орындалуы Мәсіх Өзінің соңғы күндердегі халқын «Даниял пайғамбарлығының соңғы күндерге қатысты бөлігіне» бастап келген кезде жүзеге асады.

Даниял 11-тараудың он үштен он беске дейінгі аяттарындағы Паниум — Даниял пайғамбарлығының «үлесі», яғни Түн ортасындағы айқай хабарын айқындайтын, мөрленіп жабылып қойылған пайғамбарлық бөлік. Паниум — 1844 жылдың тамызындағы Экзетер лагерлік жиналысы; ол Дональд Трамптың екінші мерзімінде орындалатын тарих, әрі ол жүз қырық төрт мыңның маңдайларына Құдайдың мөрін басатын пайғамбарлық хабар. Қазір біз зерттеп отырған аяттар — аса қасиетті жер.

«Петір мойындаған ақиқат — сенушінің сенімінің іргетасы. Бұл — Мәсіхтің Өзі мәңгілік өмір деп жариялаған нәрсе. Бірақ осы білімге ие болу өз-өзін дәріптеуге ешбір негіз болған жоқ. Ол Петірге өз даналығы не ізгілігі арқылы ашылған жоқ. Адамзат ешқашан өзінен-өзі Құдайлықты тануға жете алмайды. “Ол көктен биік; сен не істей аласың? өлілер мекенінен терең; сен не біле аласың?” Әйүп 11:8. Бізге Құдайдың терең сырларын, “көз көрмеген, құлақ естімеген, адам жүрегіне кіріп те шықпаған” нәрселерді, тек асырап алу рухы ғана аша алады. “Ал Құдай бізге оны Өзінің Рухы арқылы ашты; өйткені Рух бәрін, тіпті Құдайдың терең сырларын да зерттейді.” 1 Қорынттықтарға 2:9, 10. “Жаратқан Иенің сыры Одан қорқатындармен бірге;” ал Петірдің Мәсіхтің ұлылығын танып-білуі оның “Құдайдан тәлім алғанының” дәлелі болды. Забур 25:14; Жохан 6:45. Иә, расында, “бақыттысың сен, Шимон Бар-Жона; өйткені мұны саған тән мен қан ашқан жоқ.”»

«Иса сөзін жалғастырып былай деді: “Саған тағы айтамын: сен — Петірсің, Мен Өз шіркеуімді осы жартас үстіне құрамын; әрі тозақ қақпалары оны жеңе алмайды”.

“Петір” сөзі тас дегенді білдіреді, — домалайтын тас. Петір шіркеудің іргесі қаланған жартас болған жоқ. Ол қарғап-сілеу арқылы Иесінен бас тартқанда, тозақ қақпалары оған қарсы басым түсті. Шіркеу тозақ қақпалары жеңе алмайтын Біреудің үстіне салынды». The Desire of Ages, 413

Мәсіхтің Қайсария Філіппиде Өз шәкірттеріне ұсынған хабары Түн ортасындағы айқайдың хабары болды және болып қала береді; әрі ол «тозақ қақпалары» деп аталған ғибадатханасы бар грек құдайы Пан мен жердегі аңның жолдан тайған екі мүйізі арасындағы рухани соғыс аясында орналастырылған. Маккавейлер Құдайдың жолдан тайған халқы еді; олар гректердің дініне қарсы соғысып жүргендіктен, өздерін Құдай қауымының қорғаушылары деп жариялады. Олар өздерін әрі діни, әрі саяси жетекшілер ретінде танытты. Олар Америка Құрама Штаттарының үкіметімен бірге қазір аңның мүсінін жасап, уоукизм мен Жер-Ананың жаһаншылдар дініне қарсы соғысып жатқан сол құлаған шіркеулердің жолдан тайған протестантизмін бейнелейді. Жолдан тайған мүйіздер жаһаншылдықтың діни және саяси элементтерімен күресінде жеңіске жетеді, ал сонымен бір мезгілде шынайы протестанттық мүйіз жуық арада келетін жексенбілік заңның «ұлы жер сілкінісінде» ту ретінде көтерілердің алдында, данасыз қыздардың соңғы қалдықтарының аластатылуы арқылы тазартылып жатыр.

Даниял кітабы пайғамбарлығының ақырғы күндерге қатысты бөлігі, ол сондай-ақ Иса Мәсіхтің Аян кітабы болып табылады әрі Түн ортасындағы айқайдың хабары болып табылады, Яһуда руының Арыстаны арқылы Паний болып табылатын Кесария Филиппиде ашылады. Ол 2015 жылы түпсіз тұңғыықтан шыққан атеистік аңды қозғай бастаған республикалықтың мүйізі мен қазір күдіретті әскер ретінде қайта тіріліп жатқан протестантизмнің шынайы мүйізіне қарсы соғыстың ортасында ашылады.

Петір мойындаған ақиқат 2001 жылғы 11 қыркүйектің белгі-таңбасын білдіреді, сондай-ақ Мәсіхтің тірі Құдайдың Ұлы екендігін де білдіреді. Исаның Құдайдың Ұлы болуы нені білдіретіні туралы ақиқат, Петірдің күндерінде Исаның Мәсіх екендігі не еместігі қалай сынақтық ақиқат болса, дәл солай сынақтық ақиқат болып табылады. Иса Құдайдың Ұлы деп жариялау Ұлдың кім екені туралы ашылғанның бәрін білдіреді. Бұл Оның Құдайдың Ұлы болғанын ғана емес, сонымен бірге Оның адам ұлы болғанын да білдіреді. Бұл — Құдайлықтың адамзатқа тән болмысқа енуі туралы ақиқат, әрі дәл осы іс жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақытында жүзеге асады. «Ену» туралы ақиқат — басындағы «Сенбі» туралы ақиқатпен бейнеленген ақыр соңындағы ақиқат.

1844 жылғы 22 қазан үшінші періштенің келуін белгіледі. Періште келген кезде, ақиқаттың мөрі ашылатын кезеңге лайықталған ерекше бір ақиқат Яһуда руынан шыққан Арыстан тарапынан ашылады, содан кейін сол ақиқат өзі ашылған ұрпақты сынайды. 1844 жылғы 22 қазанда 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі қырық алты жыл ішінде Өзі көтерген ғибадатханаға кенеттен келген Мәсіхтің ісімен байланысты ақиқаттар ашылды. Мәсіхтің сот ісі, Құдай заңы, Оның Бас діни қызметкер ретіндегі рөлі, хайуанның таңбасы туралы мәселе және жүз қырық төрт мыңның мөрленуі — мұның бәрі ашылып көрсетілді. Уайт ханымға сол ақиқаттардың ішінде Альфа мен Омега ерекше нұрда айқындап көрсеткен бір ақиқат бар

екені көрсетілді.

«Он өсиеттің дәл ортасында тұрған төртінші өсиетті айнала қоршаған жұмсақ нұр шеңберін көргенімде, қатты таңғалдым. Періште былай деді: “Ол — аспан мен жерді және олардың ішіндегінің бәрін жаратқан тірі Құдайды анықтайтын он өсиеттің ішіндегі жалғыз өсиет. Жердің негіздері қаланғанда, сенбінің де негізі қаланды”». Testimonies, 1-том, 75.

Жүз қырық төрт мыңның мөрлену уақыты жеткен еді, бірақ ол 1863 жылғы бүлік салдарынан кейінге қалдырылуға тиіс болды. 2001 жылғы 11 қыркүйекте мөрлеу үдерісі Мәсіх Аян кітабының он сегізінші тарауындағы күдіретті періште ретінде бейнеленіп, Құдайдың ақырғы күндердегі халқы жеуге тиіс болған жасырын кітапты Өз қолында ұстап көктен түскен кезде басталды. Альфа мен Омега әрдайым ақырын бастау арқылы бейнелейді, сондықтан соңғы күндері де ерекше нұрға қойылған тағы бір ақиқат болды, әрі ол Мәсіх жүз қырық төрт мыңды алғаш рет мөрлеуге әрекеттенген кезде айрықша көрсетілген сенбі ақиқатына тікелей байланысты еді.

«Даниялдың өз үлесінде тұратын уақыты келді. Оған берілген нұрдың бұрын-соңды болмағандай дүниеге таралатын уақыты келді. Егер Жаратқан Ие соншалық көп нәрсе істегендер нұрда жүретін болса, жер тарихының ақырына жақындаған сайын, олардың Мәсіх және Оған қатысты пайғамбарлықтар жөніндегі білімі едәуір арта түседі.

«Құдаймен қарым-қатынаста болатындар Әділдік Күнінің нұрында жүреді. Олар Құдай алдында өз жолын бұзып, Өздерінің Құтқарушысын қорламайды. Көктен түскен нұр олардың үстіне жарқырайды. Олар Құдайдың көз алдында шексіз құнды, өйткені олар Мәсіхпен бір. Олар үшін Құдай сөзі асқан көркемдік пен сүйкімділікке толы. Олар оның маңызын көреді. Ақиқат оларға ашылады. Тәнге келу туралы ілім жұмсақ сәулеге бөленеді. Олар Киелі жазбаның барлық құпияларды ашатын әрі барлық қиындықтарды шешетін кілт екенін көреді. Нұрды қабылдауға және нұрда жүруге ынтасыз болғандар құдайшылықтың құпиясын түсіне алмайды, бірақ айқышты алып, Исаның соңынан еруден тайынбағандар Құдайдың нұрында нұрды көреді». Қолжазба жарияланымдары, 21-сан, 406, 407.

Тәнге ену туралы ілім — Құдайлықтың адамдықпен бірігуі күнә жасамайтыны жөніндегі ақиқат, ал соңғы күндері сол тәжірибеге жеткендердің белгісі — сенбі күні.

Сондай-ақ Мен оларға Өзімнің сенбілік күндерімді бердім, олар Мен мен олардың арасындағы белгі болсын деп, оларды қасиетті ететін Жаратқан Ие Мен екенімді білулері үшін. Езекиел 20:12.

Жүз қырық төрт мың мәңгілікке мөрленеді, әрі мөрлеу үдерісі мөрдің басылуы жексенбілік заңның дәл алдында жүзеге асатын, мөрлеу үдерісінің соңындағы қысқа уақыт кезеңін айқындайды. Сол қысқа уақыт кезеңінде Құдайлық адамзатпен біржола біріктіріледі.

«Дайындықтың ұлы ісінде сендер не істеп жүрсіндер, бауырластар? Дүниемен қосылып жатқандар осы дүниенің қалыбын қабылдап, аңның таңбасына дайындалуда. Өздеріне сенбейтін, Құдайдың алдында өздерін кішірейтіп, шындыққа мойынсұну арқылы

жандарын тазартып жүргендер — міне, осылар көктегі қалыпты қабылдап, маңдайларында Құдайдың мөрін алуға дайындалуда. Жарлық шыққанда және таңба басылғанда, олардың мінезі мәңгілікке таза да дақсыз болып қала береді.»

«Қазір — дайындалатын уақыт. Арам еркек не әйелдің маңдайына Құдайдың мөрі ешқашан басылмайды. Ол өркөкірек, дүниені сүйетін еркек не әйелдің маңдайына да ешқашан басылмайды. Ол жалған тілді не алдамшы жүректі ерлер мен әйелдердің маңдайына да ешқашан басылмайды. Мөрді қабылдайтындардың бәрі Құдай алдында дақсыз — көкке лайық үміткерлер болуы тиіс. Алға басыңдар, бауырларым мен әпке-қарындастарым. Қазіргі сәтте мен бұл мәселелер туралы тек қысқаша ғана жаза аламын, назарларыңды тек дайындықтың қажеттілігіне аударып отырмын. Осы шақтың үрейлі салтанаттылығын түсіне алуларың үшін, Жазбаларды өздерің зерттеңдер». Testimonies, 5-том, 216.

Алдыңғы үзінді жексенбілік заң кезінде мөр басылады деген ой тудыруы мүмкін, бірақ олай емес. Уайт қарындас жексенбілік заңның ұлы дағдарыс екенін анық айтады, сондай-ақ ол мінез-құлықтың дағдарыс кезінде айқындалатынын, бірақ ешқашан дағдарыс кезінде қалыптаспайтынын да анық үйретеді. Мөр жексенбілік заң кезінде сол мезетте көрінетін болады деген мағынада басылады, өйткені сол кезде мөрі барлар ту ретінде жоғары көтеріледі. Мөр сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында, қысқа уақыт аралығында басылады, ал сенбіні ұстанатындар үшін сынақ мерзімі жексенбілік заң кезінде жабылады. Мөрлеу 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды, және ол кезде ешкім Құдайдың мөрін алған жоқ, өйткені 1844 жылғы 22 қазаннан кейінгі уақыт кезеңінде көрсетілгендей, әуелі сынау үдерісі болуы тиіс еді.

Әрбір реформалық қозғалыста, ақыр заманда мөрі ашылған хабарды қуаттандыру үшін Құдайлық нышан түскен кезде, сынақ үдерісі басталады. Михаил Қорешті алғашқы жарлықты жүзеге асыру үшін алға бастыруға қуат беру мақсатымен түскенде, яһудилер алдыңғы жетпіс жыл бойы өздері тұрған үйлерін тастап, қираған қалаға қайта оралып, оны қайта тұрғыза ма, жоқ па деген тұрғыдан сыналды. Киелі Рух Мәсіхтің шомылдыру рәсімі кезінде түскенде, яһудилер Мәсіх туралы мәселеде сыналды. Аянның оныншы тарауындағы құдіретті періште 1840 жылғы 11 тамызда түскенде, сол ұрпақ кішкене кітапты жей ме және сол кішкене кітап нені білдірсе, соның бәрін қабылдай ма деген тұрғыдан сыналды.

1840 жылғы 11 тамызда сынақ үдерісі басталып, соның нәтижесінде құлшылық етушілердің екі тобы пайда болды; ал Тоқтының соңынан еріп, Ең Қасиетті Орынға кірген топ жүз қырық төрт мыңның қатарында болуға үміткерлер еді. Сол ұрпақ үшін, сынақ үдерісінен өте алмағандар үшін, ақырғы сынақ Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақыт» туралы артқан нұрдың келуімен басталды. 1856 жылдан 1863 жылға дейін Лаодикеяға арналған хабар 1844 жылғы 22 қазанда үшінші періштенің келуімен басталған кезең ішіндегі соңғы уақыт мерзімін белгілеп тұрды. Сол уақыт кезеңі Даниял кітабының он бірінші тарауының он үшінші мен он бесінші аяттары арқылы бейнеленген.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Әуел баста Сөз болды, және Сөз Құдаймен бірге болды, әрі Сөз Құдай еді. Ол әуел бастан-ақ Құдаймен бірге болды. Бәрі де Ол арқылы жаратылды; жаратылғанның бірде-бірі Онсыз жаратылған жоқ. Онда өмір болды; ал өмір адамзаттың нұры еді. Нұр қараңғылықта жарқырайды, бірақ қараңғылық оны ұқпады». «Сөз тәнге айналып, арамызда тұрды, (және біз Оның ұлылығын көрдік, Әкенің жалғыз Туғанының ұлылығындай,) рақым мен шындыққа толы болды» (Жохан 1:1–5, 14).

«Бұл тарауда Мәсіхтің ісінің сипаты мен маңызы айқындалады. Өз тақырыбын терең түсінетін жан ретінде Жохан бүкіл билікті Мәсіхке телиді де, Оның ұлылығы мен асқақтығы туралы айтады. Ол күннен тараған жарықтай, қымбат ақиқаттың құдайлық сәулелерін жарқырата көрсетеді. Ол Мәсіхті Құдай мен адамзат арасындағы жалғыз Дәнекер ретінде таныстырады.

«Мәсіхтің адам тәнінде бейнеленуі туралы ілім — “ғасырлар мен ұрпақтардан бері жасырын болып келген құпия” (Қолостықтарға 1:26). Бұл — тақуалықтың ұлы да терең құпиясы. “Сөз тән болып, арамызда өмір сүрді” (Жохан 1:14). Мәсіх Өзіне адам табиғатын қабылдады, бұл табиғат Оның көктегі табиғатынан төмен еді. Құдайдың ғажайып төмен түсуін бұдан артық еш нәрсе көрсете алмайды. Ол “дүниені соншалық сүйгендіктен, Өзінің жалғыз Ұлын берді” (Жохан 3:16). Жохан бұл ғажайып тақырыпты сондай қарапайымдықпен баяндайды, сондықтан ұсынылған ойларды бәрі ұғына алады әрі нұрлана алады.»

«Мәсіх адам табиғатын жалған түрде қабылдаған жоқ; Ол оны шын мәнінде қабылдады. Ол, расында, адам табиғатына ие болды. “Балалар тән мен қанға ортақтасқандықтан, Ол да солар сияқты соған ортақ болды” (Еврейлерге 2:14). Ол Мариямның ұлы болды; адамдық тегі жағынан Дәуіттің ұрпағынан еді. Ол адам, яғни Адам Мәсіх Иса, деп жария етіледі. “Осы Адам”, — деп жазады Пауыл, — “Мұсадан артық даңққа лайық деп танылды, өйткені үйді салғанның құрметі үйдің өзінен артық” (Еврейлерге 3:3).»

«Алайда Құдай Сөзі Мәсіхтің осы жерде, жер бетінде болғандағы адамдық болмысы туралы айтумен қатар, Оның алдын ала бар болғаны жөнінде де анық айтады. Сөз Құдайдың мәңгілік Ұлы ретінде, Әкесімен бірлікте әрі тұтастықта болған құдайлық Тұлға ретінде бар еді. Әуел бастан-ақ Ол келісімнің Ара ағайыны болды; яһудилер де, басқа ұлттар да, егер Оны қабылдаса, жер бетіндегі барлық халықтар Өзінде жарылқануға тиіс болған Сол еді. “Сөз Құдаймен бірге болды, және Сөз Құдай еді” (Жохан 1:1). Адамдар да, періштелер де жаратылмастан бұрын, Сөз Құдаймен бірге болды, әрі Құдай еді.»

Дүние Онымен жаратылды, «және Онсыз жаратылғанның ешқайсысы да жаратылған жоқ» (John 1:3). Егер Мәсіх бәрін жаратқан болса, онда Ол баршасынан бұрын болған. Осыған қатысты айтылған сөздер соншалықты айқын әрі кесімді, сондықтан ешкімнің күмән ішінде қалуына қажет жоқ. Мәсіх болмысы жағынан Құдай еді, әрі ең жоғары мағынада Құдай болды. Ол әуел бастан, мәңгіліктің баршасы бойы Құдаймен бірге болды, бәрінің үстінен тұратын Құдай, мәңгі бақи мадақталған.

«Иеміз Иса Мәсіх, Құдайдың құдіретті Ұлы, мәңгіліктен бар болған, жеке Тұлға бола тұра, Әкемен бір еді. Ол көктің бәрінен асып түсетін даңқы болды. Ол көктегі зерделі жаратылыстардың Әміршісі еді, әрі періштелердің тағзым еткен ғибадат-құрметі Оған Өзінің хақы ретінде қабылданды. Бұл Құдайдікін иемдену емес еді. “Жаратқан Ие мені Өз жолының басында, ежелгі істерінен бұрын иеленді”, — деп мәлімдейді Ол, — “Мен мәңгіліктен, әуел бастан, жер әлі жаратылмай тұрып-ақ орнатылдым. Тұңғыықтар жоқ кезде мен дүниеге келтірілдім; суы мол қайнарлар әлі жоқ кезде. Таулар орнықпай тұрып, төбелерден бұрын мен дүниеге келтірілдім: Ол әлі жерді де, алқаптарды да, дүниенің топырағының ең жоғарғы бөлігін де жаратпаған кезде. Ол аспандарды дайындағанда, мен сонда болдым; Ол тереңдіктің бетіне шеңбер сызғанда” (Накыл сөздер 8:22–27).»

«Мәсіхтің дүние жаратылмай тұрып Әкемен бір болғаны туралы ақиқатта нұр мен ұлылық бар. Бұл — қараңғы жерде жарқырап тұрған нұр, оны Құдайлық, бастапқы ұлылықпен нұрландырып тұрған. Өз болмысында шексіз құпия бұл ақиқат, өзі қол жетпес әрі ақыл жетпес нұрға оранған күйінде, басқа да құпия және өзге жолмен түсіндірілмейтін ақиқаттарды түсіндіреді.» Selected Messages, 1-кітап, 246–248.